

VÁNOČNÍ
PŘÍLOHA

TAM TAM

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRANIČÍ

ČERVENEC 1993

20. ROČNÍK (1992/93)

ČÍSLO 4 (117)

HRANICA NÁS NEROZDELÍ
O.K.O.: BUJÓN SE POTÍ
ROYOVO ZTRACENÉ ČÍSLO
LILIE POKAŽDÉ JINAK
SKAUTSKÁ ČARODĚJNICE
TÁBOROVÉ DOPLŇKY
MAXIBÁBOVKA PRO NEŠIKY
KAŠE ZE ZVĚŘINY
OHEŇ (4)
TRIVDIHO RÉBUSÁRNA
SRPNOVÉ VÁNOCE
HOVDRY POD KLOBOUKEM
SKAUTI NA BOLŠEVICKÝCH
ZNÁMKÁCH?
SKAUTSKÁ PRAVIČKA
LIBRE DE PORTE
FAJNOFKA - POKŘIKOVÁ
SKLADATELKA
THE DAILY QUATSCH
OHLASY NA ZPĚVNÍK

HANDRÁRIK
ČARUJEME

KRESBA: MIKY

Vy to v zahraničí možné vidíte jinak, ale my doma považujeme rozdělení Československa jenom jako administrativní. Kdo to po 74 letech vymyslel, o tom se rozepisovat nebudu. Avšak převážná většina lidí s tím nesouhlasí a nikdy se s tím nesmíří. Proto podnikáme všechno - hlavně my skauti - aby se na našem bratrském soužití nic nezměnilo. Pořádáme různé společné ak-

ce a setkání Českých a Slovenských skautů. Jednou na české, podruhé na naší straně. Nové Mesto nad Váhom leží 18 km od moravské hranice. Podle administrativy jsme nyní v "pohraničním pásmu".

Tento výraz je pro naše uši zcela cizí. Naše přátelství s Českým Junákem se traduje od vzniku skautingu v ČR. My, současníci, jsme pouze pokračovatelé krásných tradic. Proto nám velmi záleží na tom, abychom nezklamali. Obce a města našeho okolí jsou národnostně smíšené. Např. sborová rada našeho města se skládá ze třech Moravanů a stejného počtu Slováků. Každý máme svůj oddíl a protože i tam máme děti obou národností, používáme ke spokojenosti všech obojí řeč. Hned po znovuzkříšení skautingu jsme měli první společné zasedání se skauty z Uherského Brodu. Loni jsme se sešli třikrát. Při slavnostech Bratrství Čechů a Slováků, které se každoročně konají na Javorině - nejvyšší hoře Bílých Karpat, kde probíhá hranice - jsme měli společný tábor se skauty z Uherského Brodu a ze Zlína. Tento rok to bude opět, avšak v rozšířené míře, neboť tam přijedou i skauti z dalších měst. Pořádáme též společné letní tábory. Před Štědrým dnem předáváme moravským skautům Betlémské světlo na hranici v Květně. Velmi dobrou spolupráci máme i s ochranějí krajinné oblasti Malé Karpaty a Bílé Karpaty. Na svátek sv. Jiří jsme uspořádali první velkou skautskou pouť k rotundě sv. Jiří v pohoří Povážského Inovce. Přijeli tam i moravští skauti, které jsme pozvali. Každou akci provádíme pod heslem "HRANICA NÁS NEROZDELÍ". Tak se držte i vy v zahraničí pohromadě!

PEPČA /Nové Mesto nad Váhom/

Pro nečekaný úspěch Vánočního odznaku i v parném létě - jistý odborný časopis ho označil za "velmi zdařilý" - musela být provedena dorážba v modré a pomerančové barvě.

Odznak pro Havrany z Havlíčkova Brodu zatím vydán nebyl, neboť známý návrhář - všesvazový umělec Danš z města piva - usnul na vavřínech a nevrhne a nevrhne.

Rytec Bujón /viz TAMTAM č. 114/ se momentálně potí nad výrobou nového odznaku našich skautů ze švýcarské oblasti. Vyobrazení tohoto skvostu zveřejníme v příštím vydání světového TAMTAMU.

VZPOMÍNKA NA SVOJSÍKŮV ZÁVOD 1969

ROYOVO ZTRACENÉ ČÍSLO

Svojsíkův závod má stejně pohnutou minulost, jako celé skautské hnutí u nás. Vznikl v roce 1947, ale na jeho pokračování jsme si místo dvou let museli počkat celých 22 roků a shodou okolností opět stejnou dobu i na kolo třetí, které se uskutečnilo v roce 1991. Teprve letošní ročník poprvé dodrží původně stanovený interval. Doufejme, že už se nikdy nestane, aby zásahem zvenčí bylo toto tradiční klání skautů a skautek narušeno.

I když 4. kolo se uskuteční po 44 letech od založení závodu a za tu dobu se mnohé změnilo, jedno zůstává všem kolům závodu společné. Je to příkladná snaha všech účastníků podat co nejlepší výkon, obrovské úsilí a pocit odpovědnosti u každé disciplíny, který může být hnacím motorem každé hlídky, ale někdy může způsobit i zkrat.

Vraťme se nyní s protivínskou

SVOJSÍKŮV ZÁVOD 1969

DRUHÁ ČÁST ÚSTŘEDNÍHO KOLA

se koná dne 28. září 1969 v 7 hod. na stadionu mládeže „Na Kotláře“ v Dejvicích

hlídkou do ústředního kola 2. ročníku závodu, které proběhlo v září 1969 v Praze a poslechněte si její pohnutý příběh.

Naše hlídka právě dokončila svou první disciplínu - renní cvičení. Odcházíme od rozhodčích a tu jsem nahlédl do časového rozpisu. S hrůzou jsem zjistil, že do zahájení další, kterou je střelba, nám zbývá pouze deset minut. Všichni jsme se zděsili. Celé hlídce je vysvětleno jen do trenýrek a tak pędíme k šatnám a každý na sebe navléká co nejrychleji junácký kroj. Vždyť za pozdní příchod se strhávají body! Už stojíme před šatnou připraveni k

odchodu a vidíme, že Roy nemá startovní číslo. Hledáme, hledáme - nikde nic. Minuty neúbrosně letí a nervozita stoupá. Chceme být ustrojeni podle předpisu a tak znovu prohledáváme celou místnost. Marně. Situace je již značně napjatá, když někoho náhle napadne pořívat se Royovi pod košili. Sléva číslo je nalezeno. Roy si je ve spěchu zapomněl sundat po ranním cvičení a košile číslo důkladně ukryla. Celé hlídce se na Roye vrhá, tahá z něj klobouk, šátek, košili, číslo a znovu její celého strojí. Konečně je všechno v pořádku. Škoda, že nikoho nenapadne sledovat čas. Určitě jsme ve vysvětlění a obležení nebohého Roye vytvořili nějaký rekord. A nyní útokem ke stanovišti střelby. Nedaleko se řadíme do tvaru, aby náš příchod klapl podle předpisu.

Velmi se nám ulevilo, když jsme zjistili, že na střelnici se ještě střílí. Bylo nám však divné, že před stanovištěm čeká ještě další hlídka. Její vedoucí nám na dotaz sděluje, že teď jsou na řadě určitě oni. Nervozně se znovu díváme do rozpisu a na hodinky. V tom okamžiku si uvědomujeme, že máme ještě hodinu čas.

ROBIN /Protivín/

TÁBOROVÁ POŠTA

Nezapomeňte zaslat TAMTAMU u kázky táborové pošty. Nejhezčí přístě otiskneme.

PRO TÁBOROVÉ MLSALY: sušené houby namočené po několik hodin do osoleného mléka chutnají jako čerstvé. Muchomůrky pouze jednou!

LILIE POVAZKÉ JINAK

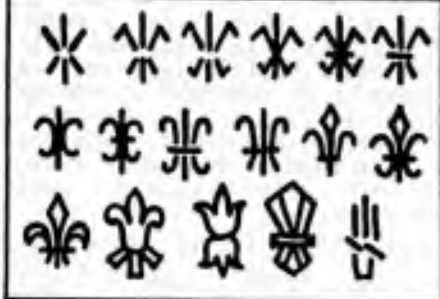
Při probírání starší korespondence jsem našel lístek s přáním ke svátku skautů - sv. Jiří. Datum nese výmluvné: rok 1978. V té době bylo již osm let do-skautováno a přece na sebe bratři a sestry z let "pod skautským kloboukem" nezapomínají. Snad více než před tím se rozvíjí jejich korespondence. Alespoň malou upomínkou, lístkem o sobě dávají vědět. Vynahrazují si tím potměšilé zahnání koncem šedesátých let obnoveného skautingu opět do zámězí.

SKAUTSKÁ ČARODĚJNICE

Uspořádali jsme v oddíle slet čarodějnic. Kluci se převlékli za čerty. Všichni jsme měli košťata. Já jsem vlastnila speciální model: koště s řídítky a sedadlem. Bylo i na pohon. V jeho nádrži byl Old Kiwiho oblíbený nápoj. Na sletu jsme provozovali roztomilé soutěže, např. hokej s koštětem, štafetový leh /to si jeden lehl před druhého, ten předchozí pak zase vstal, vyběhl a lehl si před prvního/ apod. Pořádně jsme se vyřádili. Já jsem připravila nevědění adžitek i dvěma policistům, když jsem se - již namaskována - přepravovala na místo sletu automobilem. Zírali v němém úžasu, jak z auta značky favorit vylézá místo spořádané občanky jakási příšerně natupírovaná osoba s věncem slámy ve vlasech, ve fantastickém

/Dokončení na 10. straně/

Mnohde se udržuje "podzemní" skautování a skautské bratrstvo svá přání i korespondenci zdobí jednoduchými, nám všem srozumitelnými piktogramy naší skautské lilie.

Takový jednoduchý znak dovede ke svému podpisu nakreslit každý skaut i bez výtvarného nadání. Podobné znaky lilie ve zcela zjednodušené formě, vyrobené např. z březových polínek, zdobily brány skautských táborů, vývěsky a nástěnky, totemy a skautské sruby. Typ volili tvůrci podle svých možností, materiálů a nářadí. Vybral jsem ukázky několika druhů piktogramů skautských symbolů. Je mezi nimi i stylizovaný skautský pozdrav. Ten jsem objevil kýmisi nakreslený v jedné vrcholové knize při výstupu na romantickou skálu nad Zbirožským potokem na Křivoklátsku. Při další výpravě poblíž Prahy jsem vysoko nad Vranskou přehradou ve smrkovém lese objevil před pár lety ptačí krmítko, které bylo označeno vypáleným znakem naší české skautské lilie. Nějací neznámí bráskové i při tak zdánlivých maličkostech oznamovali náhodným poutníkům: jsme tu, dáváme o sobě vědět a konáme i nadále dobré skutky.

LOGAN /Praha/

TÁBOROVÉ DOPLŇKY

Pokračujeme v seriálu o drobnostkách, které vhodně zpestřují táborový život. Text je zkrácen a upraven ze stejnojmenné knihy Jiřího Herzána.

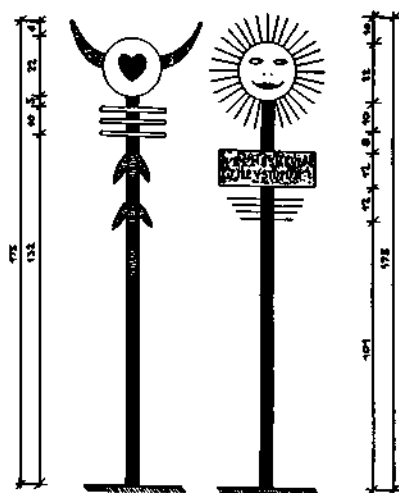
Z L A T O R O H

Vykonat dobrý skutek pro celek a nechat si za něj připsat body je jistě správné a v zájmu celého tábora. Ale vykonat takový skutek utajeně a nechtít za něj žádnou odměnu, byť i jen bodovou, je vrchol obětavosti, nezištnosti a někdy - zvláště při utajování takové činnosti - také vtípu a vynalézavosti. Takový dobrodinec je vlastně navždy neznámý, i když jeho čin je třeba příkladný. Proto jsme se rozhodli zvýraznit tyto činy zavěšením velké smrkové šišky na dřík Zlatorohu, či Kůlu neznámých dobrodinců. Měli jsme chudé tábory na nezištné činy, se čtyřmi šíškami, ale většinou jich viselo za tři týdny na Zlatorohu 12 až 15. A to už je něco. Někteří pedagogové z řad návštěvníků tábora označili tento táborový doplněk za nejdůležitější ze všech.

U S M Ě V A V Ě S L U N I Č K O

Někdy se na táboře může stát, že při neúspěších v soutěžích i službách, nebo při trvale zhoršeném počasí padne na táborníky jakási chmura, smutek, který se projevuje nemluvností. Den ubíhá bez úsměvu, bez projevu veselí a všechno je nějaké zaražené, jakoby vykoledené z obvyklého radostného průběhu tábora. Taky se nám to často stalo. To však nelibě nesla vedoucí stravování i polní kuchyni se svou službou. Kluci chodili k jídlu zadumaní. Sotva, že pozdravili. Proto jsem na ně vymyslel lstivý způsob, jak je alespoň v jídelně z tohoto stavu vyvést. Stačilo nám totiž nepřiznivé, zamračené počasí. Zamračené táborníky jsme už nepotřebovali. Lest byla hotova

Z L A T O R O H U S M Ě V A V Ě S L U N I Č K O

během půldne. Koláč kmene - asi 20 cm v průměru - dobře vyhlazený s namalovanou úsměvnou tváří se zářícími paprsky tenkých, oloupaných větviček, byl upevněn na vrcholu asi 170 cm vysokého kůlu, zaraženého těsně před vstupem do kuchyně. Pod ním destička s nápisem: "Bez úsměvu nevstupuj!" K tomu pak příkaz kuchyňské službě, aby těm, kteří si snad nevšímnu tohoto pokynu, nebo v sobě nepřemohou záumčivou uzavřenost, nebyla strava vydávána. Již druhého dne, ač se počasí nezlepšilo, přicházeli strávníci do jídelny s úsměvem na tváři. Z počátku jen chtěným, aby totiž dostali najíst. Později si na radostný výraz tváře tak zvykli, že se vlastně sami o nezbytnosti tohoto projevu přesvědčili. V kuchyni a nejen v ní panovala naráz veselá, družná nálada, takže usměvavého sluníčka nebylo vlastně ani zapotřebí. Ale ponechali jsme jej u kuchyně a každoročně jej znovu vztyčovali jako památník zahrnutí chmur z táborového života. Každý vodorovný proutek pod cedulkou znamená jeden rok od vybudování tohoto zařízení.

Maxibábovka pro skautské měšičky

Návštěvy-přepadavky nechodí po horách, ale po lidech. A když se tak stane a my průzkumem spíže objevíme leda /kromě neklamných stop nečeho, co bylo kdysi k jídlu, ale teď po tom zbyl prázdný pytlík/ v rohu se krčící tři vejíčka, něco cukru, hladké mouky, prášku do pečiva a jéjda! - témhle je i práškový cukr... V ledničce pak odhalíme něco mléka i másla. Tyto cenné neslézy navštědčují tomu, že klesání na duchu tentokrát odložíme na neurčito.

Návštěvu vyhodíme jemně, leč nesmlouvavě, tak na hodinku za dveře našeho hlavního stanu. Říkáme tomu ovšem takticky "procházka na čerstvém vzduchu".

Pak se jme knochnit bábovku. Zapomeneme na všechny ty třené nesmysly, které se nám nikdy nepovedly. Náš výrobek bude naprosto neselhávající a může ho zkežit jen naprostý imbecil. I ten největší nouma, truhlík, pytlík, šikovný jak hrábě do kapsy a podobně totiž dokáže:

Vzít 210 g másla, utřít je v míse se 300 gramy cukru a postupně přidávat jedno vejce po druhém /počítejte si hezky do tří!/. Pak to vylepšíme půlkou pytlíčku vanilkového cukru, jemně ustrouhanou citronovou kůrou. Teď začínáme přidávat - pomalu a postupně - po částech 520 gramů hladké mouky a čtyři deci mléka.

**PRO OLDSKAUTSKÉ HODOVÁNÍ
K A Š E Z E Z V Ě Ř I N Y**

Pilnou četbou tábořského časopisu Táborák jsme seznali, že tamější oldskauti se pravidelně scházejí. Stejně je tomu zřejmě i v jiných městech. Oldskautské selanky však nemust probíhat při tradiční sklence minerálky. Chutný žvanec - samozřejmě staročeský - jim osvěží vzpomínky a naplní je novým elánem.

Vezmi jeleninu kýtní, vosole pec na rožníku. Když se upeče, tluc v moždýři a rozpust v slávkým vínem anebo malvazím. Potom protiehní skrze hartuch. Vezmi cukru nebo medu, ať jest sladko, dajž tam vína řeckého, sáďla čistého nali, naltž vajec, což by se zádlo, že by husto bylo a protiehní skrze hartuch, dajž kořenie všecha. Češ-li žlutú mieti, daj šafránu, pakli chceš, nechajž. Když bude vřietí, vliž tam vejce a miechaj, ať se nersazje. A když se zsadí, odstav od ohně a potom daj na mtsu.

Vysvětlivky pro mladší oldskauty: hartuch je sítko, víno řecké znamená hrozinky.

Když to nakonec vypadá jako těsto, vyděsíme se, kolik toho je a jdeme hledat co největší formu na bábovku, protože správně tušíme, že bábovky "bůdět mnoho". Obzvláště, když nám začne po tom jednom a půl pytlíku českého prášku do pečiva, co do ní naposledy vrhneme, kynout. Když vycmuháme obzvlášt rozměrnou maxibábovčí formu, elegantně ji vymázneme másličkem a vysypeme hrubou moukou či strouhankou /podle osobního vkusu/. Již před tím jsme domluvili troubě, aby se rozpálila asi tak na 250 stupňů a tak tedy tam bábovku takto zpracovanou hbitě vrzeme.

Ze nějaký čas vejde návštěva opět do dveří. Usadíme ji okolo kamen, pohostíme čajem a pohádkou "Hrněčku, vař!" Je to zcela stylové: proskleným okýnkem mohou hosté obdivně zírat, jak náš výrobek kyne a kyne a leze nahoru, až vykukuje z formy a zdá se, že ještě nemá dost. Ale povyleze ještě trochu a rozmyslí si to, aby přetekl.

Katastrofický scénář, tak notoricky známý z naší české politiky, se protentokrát

VAŘÍME

PETR
HÁJEK
/Balů/:

OHĚN

4. pokračování

Jeden hezký táborák v době mlčení jsme zapalovali pozdě večer v roklince, kam šel každý z účastníků odjít, za naprostého mlčení a nesl s sebou svazek dřeva připravený ještě za světla. Nestavěla se žádná parádní pagoda, ale jen jednoduchá pyramídka z doneseného dříví.

Zapálil ji jednoduchou pochodní nejstarší z přítomných a vláččným zvoláním "Jsme jedné krve, ty i já!" Pak všichni slibující promluvili na téma: co pro mne znamená být skautem a složili jednoduchou formou svůj slib.

Nebylo vlajky, ani Základů. Jen vložili levici do levice svého vůdce, hleděli si do očí a pronesli slibovou formuli. Bylo to velmi osobní a myslím si, že by se dobře hodilo použít, když slibuje jen jeden skaut a slib se koná na výpravě.

Byl jsem svědkem slibu v oddíle, kde bylo hodně zpěváků a dobrý kytarista. Tady začínali zpěvem. Po zapálení ohně se zpívala "slibová" - je v každém našem zpěvníku. Následovala krátká promluva, slib podle obvyklých postupů. Bohatý byl v tom, že přítomní bratři dokázali během slibu brumendo zpívat melodii střediskové hymny. Za praskotu ohně a kumění lesa byla to jedinečná a neopakovatelná kulisa pro posvátnou chvíli u ohně. Zpěvem junácké hymny pak tu krátkou slavnost končili.

Kdo by chtěl mít slib opravdu velmi slavnostní, může se pokusit o následující postup. Dá se uskutečnit spíše se staršími chlapci a myslím si, že by to bylo dobré jenom v době tábora, kdy je na všechno více času.

Slibový ohně začíná tentokrát až pozdě večer. Oddíl se sejde v táborovém kruhu k besedě, ale slibová skauti chybějí. Od večera jsou každý někde stranou v lese a tam mňjí svůj "ohníček svědomí". Navazuje na krásnou tradici ortlích per a dává možnost si prožít krásu osobního rozjímání nad zákonem.

Ve smluvný čas skončí svá rozjímání, seberou žhavé uhlíky svých ohňů a přinesou je do táborového kruhu. K tomu je dobré mít vyrobené hrubé hlinité misky. Na nich pak každý rozloží do hrsti kletí malý ohniček, přistoupí k připravené hranici a zapálí. Přítom řekne pár slov svého rozhodnutí (příklad: Poznám svou slabost... a chci být...). Po tomto symbolickém zahájení - předpokládá totiž dokonalou předslibovou přípravu a osobní rozhovory slibových skautů s vůdcem - může vůdce přímo zahájit slib: "Poznal jsem vás, bratři, jako dobré chlapce, upřímné kamarády. Vaše příprava ke slibu byla dovršena rozjímáním u čistého ohně. Vítám vás ohně v našem kruhu. Jako jsme jej přijali za svůj, chce vás oddíl

přijmout za plnoprávného člena.

Oddíl: oddělový pokřik.

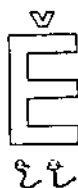
Skauti přistoupí ke slibu - na závěr se dobře hodí zpěv junácké hymny nebo jiné hymnické písně.

Uvedený postup by mohl velmi pěkně uvádět sérii táboráků na táboře jako první slavnostní. Vyvrcholením série by pak byla tři ortl per při závěru tábora.

Domnívám se, že jsem o možnostech slibových ohňů pověděl vše, co sám vím. Nebojte se vynalézavosti. Když zůstane to podstatné - totiž slib - okras kolem se dá vymyslet dost. Je tu ale jedno nebezpečí: aby mnoho těch okras nezastívalo podstatné a aby se slibové ohně neprotahovaly. Slavnostní okamžik je proto okamžikem, aby trval krátce. O to delší je potom jeho působení v duši. Máme se k čemu vracet v myšlence, ve vzpomínce, a to je nejcennější.

Další kapitolka bude věnována slavnostnímu zapalování ohně.

Trividho rébusárna

Dvě města, která ♥♥proslavila.

MAXIBÁBOVKA

nebude konat. Naopak: po 40 minutách vytáhneme žlutoučký, nadýchaný záznak pro tak deset lidí a všichni si svorně řekneme "mňem!"

/Když jsme tam ovšem zapomněli vrhnout ten prášek do pečiva, pak nám není pomoci. Návštěve nás tou tuhou, hnusnou plackou umlátí! /

IDA /Starý Plzeňec/

SRPNOVÉ VÁNOCE ***

Při četbě Oběžníku DRJ jsme narazili na věc nevidanou: ostravské skautky oslavují vánoce 21. srpna. Ježto kráčí o záležitost více než originální, na kterou by snad nepřišel ani jistý Geniální Myslitel, jenž jinak zcela bezostyšně vnucuje lidem vánoční odznaky po celý rok, zveřejňujeme v mírně zkrácené podobě průběh loňských srpnových vánoce.

Je večer, sobota 15. srpna 1992. Sedíme u malého táboráku. Je s námi i zdravotník Jerry, který dokáže vše vysvětlit a ve všem poradit. Povídáme si. Náhle zazní otázka: "Můžeš nám, Jerry, vysvětlit, jak to toho 21. srpna 1968 všechno vlastně bylo?"

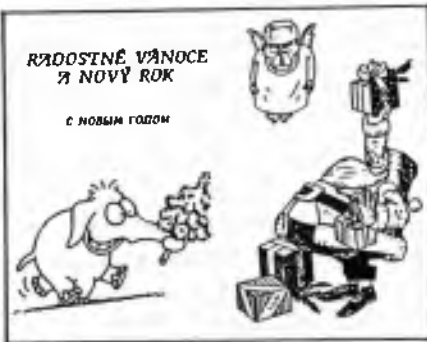
Jak odpovědět těmto dvanácti- až patnáctiletým dívkám? Ale Jerry si vždy dovede poradit. Seznamuje nás s celou tehdejší situací a vykládá podrobnosti o onom smutném dni. Celý výklad končí tak trochu humorně: "...víte, sestry, celé roky nás učili, že nás přišli z Východu osvobodit. Nakonec to všechno znělo tak, že k nám nevtáhly cizí armády, nýbrž k nám přišel vykupitel," dokončil Jerry.

Mufka, které má vždy vtipné komentáře, dodává: "To je jako na vánoce, když se narodil Ježíš - Vykupitel světa!" Děvčata se s chutí smějí. Lucka a Sunny po chvíli navrhnou: "21. srpna vlastně končíme tábor a druhý den jedeme domů. Udělejme si tedy 21. srpna vánoce a 'oslavme' tak příchod 'vykupitele'". Několik okamžiků panuje klid. Ticho ruší jen praskající polena. V zepětí se ale ozývá smích a jésot. Nápad je přijat a hned rozvíjen: ke snídani vánočka a kakao, oběd se nevaří, ať vidíme zlaté prasátko, všichni si děme dárečky, nazdobíme stromeček, k večeři bude ryba a bramborový salát.

V poledním klidu druhého dne svolávají rádkyně družin celý tábor a podrobně se připravuje scénář "Štědrého dne". Celý příští týden je veškerý volný čas, každé volná chvíle věnována zpěvu koledí, výrobě dárků a ozdob na stromeček. Sestra Miša objednává 2,5 kila rybiho filé, cukroví a další vánoční potřeby. Mufka obětuje jeden díl ešusu a lžici. Proč? V ešusu se taví na táborových kamnech vosk. Děvčata ho nabírají lžicí a při jeho tuhnutí vyrábějí jednotlivé figurky Betléma. Celá příprava na vánoce nijak neruší naplánovaný táborový program. Velice blahodárně působí tato předvánoční nálada na všechny duše "Tábora pod Srnčí skálou."

Nastává slavný den VÁNOCE 21. SRPNA 1992. Všichni vstáve-

jí s úsměvem a přejí si: "Příjemné vánoce!" Po snídani - vánočka a kakeo - sluníčko krásně svítí a hřeje. Dopoledne se bourá tábor. V jídelně se likvidují lavice a stoly, abychom tam mohly poslední noc spát. Při práci se zpívají koledy. Kuchynská služba vaří trambory na bramborový salát /samozřejmě bez majonézy/, obaluje rybí filé a zdobí vánoční stromeček - krásný smrček ne-daleko téborového kruhu. Odpoledne služba běží do vsi k panu Melichaříkovi, který velice ochotně přivezl až ze Vsetína vánoční cukroví. Jen prskavky se mu nepodařilo opatřit. V odpolední

Soudruha andělíčka si prohléd-něte lupou. Ano, je to náš "vykupitel" v plné své hnusné nádhře... (Ilustrace TAMTAM)

bere svíčku, Mufka nese Betlém a odcházíme do místního kostela na malou vánoční bohoslužbu slova. Po cestě zpíváme koledy. Místní obyvatelé nás pozdravují z oken. Většina z nich ví, že je dnes "Štědrý večer" a tak si s nimi přejeme "Šťastné a veselé vánoce!"

Před kostelními schody se uklidníme a s Betlémem v čele průvodu vystupujeme po schodech. Zpíváme: "Štědrý večer nastal". V předsíni chrámové rcz-žiháme svíce a slavnostním průvodem přiněšíme k obětnímu stolu náš Betlém kolem kterého klademe svíce. Zešíné bohoslužba slova proložené vánočními písněmi z Cantéte a Boží cesty. Závěrem zpíváme "Narodil se Kristus Pán", zhesínáme svíčky. Vracíme se na tébořiště. Dlouho do noci sedíme u ohře a zpíváme. Naše duše jsou plny radosti nad krásným "Štědrým večerem", který pro-žíváme 21. srpna L.P. 1992.

poště jsme obdržely i vánoční přání od rodičů z Ostravy.

Nastal slavnostní večer. Sestra Míša nás zve ke štědrovečerní večeři. Zapalujeme slavnostní téborový oheň, u kterého společně večeříme. Pochutnáváme si na bramborovém salátu, smaženém rybím filé a na cukroví. Nastává slavnostní okamžik: rozdáváme si dárky, které jsme vyrobily z různého přírodního materiálu. Máme nesmírnou radost a jsme šťastné. Ve 21 hodin každé z nás

Pěkně vánoční dárky se nekupu-jí na poslední chvíli, nýbrž po celý rok. Proto opatřete pro své bližní již nyní světový unikát: SKAUTSKÝ VÁNOCNÍ ODZNAK!!!
Prodává Old Kiwi a Pilulka.

dopisy na redakčním stole

Počáteční celonárodní euforie nad znovuoobnovením činnosti Junáka je už dávno ta tam. Také nás, kteří jsme schopni a ochotni běhat s kluky po kopcích, ubylo. Když jsme počátkem roku 1990 rozjížděli středisko i oddíly, hlásilo se nám tolik lidí, že by s nimi bylo možné přehradit Labe, které tu kolem nás teče. Tito prácechtiví dobrovolníci ale postupem času rozstáli, jako sníh na jaře. Také spousta kluků z oddílů odpadla. Vychutnali si jen kus té romantiky, která jim celé ta léta chyběla, a když opíšly na řadu také skautské povinnosti, hoši rychle ve svém zápalu pro věc ochladli. Přesto ale většina oddílů pracuje dál a mnohdy víc, než dobře.

SAM /Litoměřice/

Milý Old Kiwi-Donečku,
po přečtení dubnového TANTAMU
objednáвам dva výtisky "Tichý

Don". Ten druhý proto, kdyby se mi ten první ztratil. Věřím, že se tentokrát nejedná o nějaký kanadský žertík à la "Kiwinka bebičkou" /viz TANTAM č. 108 - pozn. O.K./.. Zněm totiž velmi dobře Kiwinku a pojednání o druhé lžičce cukru mne utvrdilo o serióznosti díla. Navzdory recenzi toho zcvoklého profesora.

MAZDINKA /Bäretswil/

Milá Mazdinko,
leninužel jsi nalétla na aprílový žertík. Nikdo si však z Tebe nemůže dělat šprťouchlata, neboť jsem tu zmatenost sepsal podle skutečného prožitku s Kiwinkou. A Ty mou ženu - jak správně uvádíš - velmi dobře znáš. Proto jsi uvěřila...

OLD KIWI-Tichý Doneček

SKAUTSKÁ ČARODĚJNICE /dokončení/
rouchu s plyšovou myšič na rameni,
každou botu jinou - a z kufru
pak vytahuje svůj klasický do-
pravní prostředek.

VĚRA /Plzeň/

**SRAZ ÚČASTNÍKŮ JAMBOREE 1947
HRADEC KRÁLOVÉ 27. 28. 29. 8. 1993**

ZPOVÍDÁME EVŽENA ŠTAFLA - KÁJE Z HAVLIČKOVA BRODU

Hovory pod kloboukem

Pokračujeme ve druhé části rozhovoru se 70letým bratrem KÁJEM, jenž vlastní velkolepou sbírku skautských odznaků. Ctězky kladl náš spolupracovník ROLF z Havlíčkova Brodu.

JAK DLOUHO SE ZABÝVÁŠ, KÁJI, SBÍRÁNÍM SKAUTSKÝCH ODZNAKŮ?

Sběratelstvím jsem se vlastně zabýval již od dětství. Teprve v dospělosti dostala tato činnost určitý řád a cíl. Nakonec jsem se přihlásil do pražského Klubu sběratelů, abych v dobách nejistých měl nějakou oficiální záštitu.

KTERÝ ODZNAK BYL TÍM PRVNÍM?

První skautský odznak jsem si v roce 1938 zakoupil výhradně jako zajímavost. Byla to lilie "Pre slovenský skauting". Pak už to přišlo samo od sebe. O rok později, když Češi museli opouštět Hitlerem okupované pohraničí, přišel do klubovny v kroji skaut ze severních Čech Antonín Duba. Měl kolem celého klobouku napíchané skautské sjezdové odznaky. Tehdejší zpravodaj bratr Pospíšil-Balů mu řekl, že to je nepřipustné. Tonda tedy odznaky odstranil a věnoval mi je. To byl základ nynější mé sbírky.

JAKÝ JE ROZSAH TVÉ SBÍRKY?

Sbírka se za léta samozřejmě rozrostla a dokumentuje vývoj skautských odznaků u nás. Obsahuje mimo kovových i odznaky tkané. Ve světě jsou tyto nášivky velmi hojné a oblíbené. Odznaky těchto zahraničních skautů jsou zpestřením sbírky a jakýmsi symboly skautského mezinárodního bratrství.

NEJVZÁCNĚJŠÍ EXPONÁT TVÉ SBÍRKY?

Mohl by to být první odznak českých skautů - trojúhelník s postavou atleta. Nebo odznaky některých Jamboree. Ve sbírce mám i

vyznamenání: Svastiku, Za čin junácký a Syrinx.

EXISTUJE V ČECHÁCH OBDOBŇA ROZSAHLÁ SBÍRKA?

Jistěže má někdo sbírku rozsáhlejší. Zvláště v Praze, které byla a je centrem všeho dění a lépe se tam sháněly materiály. S mnohými z těchto sběratelů jsem ve stálém styku.

JAKÝM ZPŮSOBEM ZPRACOVÁVÁŠ NOVÉ PŘÍROSTKY?

Nové odznaky vždy čekají, až jich bude dostatečný počet a dovolí tak estetické umístění na panel. Různé dokumenty a fotky je rozumné řadit ihned a doplnit je legendou.

CO TĚ PŘIVEDLO K TOMU PRAVĚMU SBĚRATELSTVÍ?

Bylo to násilné zrušení skautingu totalitní mocí. Skautoval jsem svým způsobem děl: zachraňoval jsem u děvných členů materiály, které by většinou uvízly v půdních krabicích a nakonec ve sběru, či v plamenech jako odložené věci. Zpovídal jsem bývalé činovníky i junáky a sestavil kroniku skautských dějů našeho města. Sběratelství bylo i klidnou oázou po mé rušné a únavné práci za pultem drogerie.

DĚKUJI TI, KÁJI, ZA ROZHovor A PŘEJI DALŠÍ RŮST TVÉ VELKOLEPÉ SBÍRKY.

Rozmlouval ROLF

Komu se líbila potopa světa, tomu se musí líbit i náš TAMTAM!

SKAUTI NA BOLŠEVICKÝCH ZNÁMKÁCH ?

Představa jistě více než komická. Avšak tato absurdita skutečně existuje. Jak je nechvalně známo, v Rusku se po krvavé revoluci uchopili moci komunisté. Zemi změnili v SSSR a skauting v roce 1922 zakázali. U příležitosti 1. pionýrského sletu v roce 1929 pak bolševici vydali dvě známky. Zobrazují trubače ve skautském krojí. Dokumentuje to skutečnost, že komunisté získali při likvidaci skautů velikou kořist, jež potom po mnoho let sloužila jejich soudruhům pionýrům. Obě známky byly v různých katalozích po dlouhou dobu označovány jako skautské. Máte je též ve sbírce?

SKAUTSKÁ PRAVIČKA

Ve všech končinách světa si skauti podávají levou ruku. Proč? Skautova pravá ruka je volná k pozdravu ke klobouku. Tento pozdrav má i symbolický význam: levá ruka je blíže srdci a vřelého pozdravu používáme vždy pro bratra skauta. Nikdo jiný tohoto pozdravu nepoužívá. Stisk levice je tedy zvláštním privilegiem skautů na celém světě. Podává-li ti tedy někdo levou ruku, je to jen skaut. Tento zvyk však není stále ještě všeobecně znám. Velmi často bývá utajen lidem, kteří navrhuji poštovní známky. Na sérii známek z Grenady si skauti

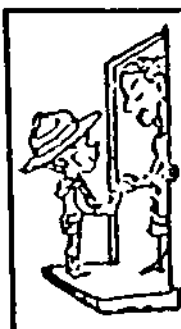

LIBRE DE PORTE

Různé poštovní správy uznávají skauting za všeobecně prospěšné hnutí a oceňují jeho význam pro společnost osvobozením od poštovního výplatného. Znamená to, že na skautské dopisy se nemusí lepit známky. Tento rozumný počin poštovních správ není žádnou novinkou. Např. peruánské vládní rozhodnutí z roku 1931 povolilo tamějšímu skautskému ústředí rozesílat dopisy zdarma /viz vyobrazené razítko, které nahražovalo známku/. Česká pošta může jen čubrnět!!!

tisknou pravice na dvou hodnotách. Tuto chybu jsme objevili v roce 1982 dokonce i na reklamním razítku ústředí dánských skautů. Podobných příkladů je mnoho. Např. Nicaragua z roku 1957, série Saudské Arábie z roku 1969 apod. Úmyslně jsme neuvedli všechny. Prohlédněte si pozorně svou sbírku známek. Najdete-li další příklady chybného skautského pozdravu, napište nám.

SCOUTS PERUANOS

LIBRE DE
PORTE
Por Resolución
Suprema de
21 de Abril
de 1932

FAJNOFKA - POKŘIKOVÁ SKLADATELKA

Sestřičky a sestry mezi námi žijí jakoby poněkud ve stínu. Snad je to dáno tím, že se nerady chlubí, že ze skromnosti čekají, až si jejich práce někdo všimne.

Jednou z těchto velice skromných, zároveň však velice obětavých bytostí, je i vděčně jednoho západočeského skautského střediska sestra FAJNOFKA ze Spáleného Poříčí.

Ačkoli již má vnoučata, snaží se po letech odmlky pomoci, seč jí síly stačí a doufá, že si časem vychová nástupce. Je široko a daleko známá tím, že umí nejen vše, co souvisí s ručními pracemi. Dovede např. kouzlit nádherné perníčky z cukrovými obrázky, šije, zhotovuje originální blahopřání a dárečky pod stromeček.

Fajnofčinou doménou však je - a to již od jejího mládí - skládání nejrůznějších veršů a pokřiků. Pro letošní tábor skautek vytvořila následující pokřik:

Hola, hola, tábor volá,
hurá, hurá, slyšte nás!
Radostným životem skautek my žijem,
sesterskou lásku my kolkolem sijem,
pro druhé pracovat, pro druhé žít.
Spálené Poříčí - Stříbrný šíp!
/Stříbrný šíp je název dívčího oddílu/.

Chlepecký oddíl Bradava má samozřejmě také pokřik:

Na táboře je nám hej,
v práci chceme být všichni "nej-".
Pojďme spolu měřit síly,
kdo bude letos první v cíli.
Nikdo jiný! Va - va - va,
než náš oddíl Bradava!

Stálý oddílový pokřik:

Rázně vpřed, nikdy zpět,
za junáckým cílem
Stříbrný šíp vzlet!

Družiny Orlíků/věřící skauti/ a Ostřížů používají pokřiky, které sestra Fajnofka složila již na počátku jejich vzniku:

Bystrým okem, orlím letem
chceme se vznést nad vším světem.
Mít sluneční pohodu -
chránit naši přírodu!

Ostřížů jsou též na stráž,
v práci ať se nám vše daří!
Máme tuto dohodu:
branme volnost, svobodu!

Na každém táboře se vytváří nové názvy "táborových družin".
Taky roj spálenopoříčských světlušek se letos jmenoval jinak než loni. Lonské Jiřičky volaly:

Čirik, čirik, přilétly k vám jiřičky.
Čirik, čirik, jsou to naše sestřičky.
Čirik, čirik, že jsme malé, za to nemůžeme.
Čirik, čirik, v práci rády pomůžeme! Čirik!

Letos se z Jiřiček staly Žabičky:

Žabičky jsme zelené,
na táboře blažené.
Když je blízko vodička,
jésá každé Žabička.
Kuňky, kuňky, kuňky,
do vodičky - žbluň!

Vlčata se stala pro toto léto družinou Ferdy Mravence:

Ferda, ten se nedá,
přátele vždy hledá.
Práce všeho druhu
jde mu vždycky k duhu!

"Sestra Fajnofka - skautské práce všeho druhu". To by si ta obětavá duše mohla napsat na zvoněk svého bytu. Zcela by to vystihovalo její snaživou a obětavou činnost, její nadšení pro skauting, jež jí po léta neopouští. Není však sama. Takových nenepadných a potřebných lidí je v Junáku spousta. Jen je najít a občas jim poděkovat. Dát jim najevo, že si jejich neokázalé, avšak o to potřebnější činnosti, všichni hodně vážíme.

IDA

Napište nám o dalších "Fajnofkách". Rádi zveřejníme. REDAKCE

THE DAILY QUATSCH

COPYRIGHT BY DIVINE AND LOVELY OLD KIWI

Blahopřejeme našemu velkému příznivci Warovi, vůdci aarberského střediska Aquila, k jeho padesátinám. • Sympatický znak má od loňska Bosna a Hercegovina: v modrém poli je šest zlatých lilii. Tento znak najdeme i uprostřed bílé státní vlajky. • Cukor z

Jestřáb vyrobené pro švýcarské vodní skauty libivý odznak.

1. přešovského oddílu Klokanů přeše knížku povídek o indiánském kmeni Wakob. Zaslal nám ukázkou.

• IV. celosvětový trampský potlach se bude konat 21.8.93 v colorádských Rockies /USA/. Informace obdržíte na českém telefonním čísle 069 21 4153.

• Holandsko se začíná připravovat na 18. světové Jamboree. Obrovské tábořiště, které má v roce 1995 pojmout více než 30 tisíc návštěvníků, leží v prodlákně, čili pod úrovní mořské hladiny. Příští rok na tomto místě proběhne evropské Jamboree.

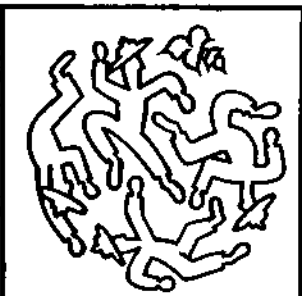
• Havlíčkův Brod se stává rájem skautských psavců. Po magazínu Havraní vaníkl Rádce a již se objevila třetí tiskovina Krákorání. Tuto řadu doplňuje dru-

žinové Křídlo Volavek. Ke slovu se přihlásili i roveři se svým střediskovým občasníkem Bobří hráz. Bratr Káj k tomu poznamenává: "Tradiční v oddílech by mělo být psaní časopisu, ale vždy by měl redaktor i vůdce dbát na to, aby celý akce měla výdrž, aby dobrá snaha

nezakopla už po druhém čísle o vzduchoprázdno!" • Grónští skauti letos oslavují dvojité jubileum: 50 let existence v rámci dánského svazu a kromě toho 20. výročí své samostatnosti. • Časopis Čin přeše mj. o odbojové činnosti novopackých roveřů po zrudém puři v roce 1948. Ve článku je i zmínka o Mámě z Bernu, která po vyzrazení skupiny naházela kompromitující zbraně do rybníku. • Deutsche Pfadfinderverband - nezavislá organizace, sloužící 29 tisíc členů - založil v Drážďanech novou skupinu. V dubnu se konal první výcvikový tábor. • Kdo má ještě odznaky z kteréhokoliv Exiloree a nepři-

PFIADI USTER GREIFENSEE

Zajímavý motiv, který zdobí nová trička usterských skautů.

86 let skautingu v Příbrami

THE DAILY QUATSCH

I TY MŮŽEŠ
ZÍSKAT
TENTO
ODZNAK!

rostly mu k srdci, ať je poše Jestřábovi proti úhradě přes naši administraci. Je o ně velký zájem mezi skauty Slovensku. ● Havlíčkobrodské skautky nazdobily 150 kraslic, které putovaly do Švýcarska. Výtěžek

prodeje byl věnován pro dobročinné účely. ● Skautský oddíl tělesně a duševně postižených skautů /PTA - Pfadfinder Trotz Allem/ ve švýcarském Bielu čítá 65 členů. Nyní se pro ně staví nový domov. Na úhradu nákladů byl mj. vydán i ko-

Лорд Баден-Пауэлл

voový odznak. Můžete si ho objednat za 8 šFr u Wara /telefon: 032/ 82 20 20/. ● V počtu deseti kusů jsme nechali vyrobit látkový odznak pro spolupracovníky TAMTAMU. Zatím ho obdrželi: Ida ze Starého Plzeňce, Rolf z Havlíčkova Brodu, Šerif z Mělníku a Sam z Litoměřic. Posledně jmenovanému děkujeme za zprostředkování jejich výroby. ● Divoký Východ skýtá buranům ze Západu stále nová překvapení. Dejme tomu, že hodláte dožvatlat s bratrem Flouskem z Hronova nějaké podrobnosti o Václendě. Město Hronov však v telefonním seznamu nenajdete. Řeknete si: "Nu, což, Alois Jirásek už dávno umřel, městečko ztratilo na významu a tamní domorodci se nyní dorozumívají pomocí kouřových signálů". Přesto vám to ale nedá a uctivě se poptáte u poštovní přepážky. Tam se na vás sice zírá jako na poloblba, avšak dostane se vám blahosklonné odpovědi, že každé malé dítě ví, že Hronov spadá pod náchodskou ústřednu, čímž je jasné, že žilna hronovských telefonních účastníků jsou uvedena pod Náchodem. Jak geniální a prosté zároveň! ● Zprávy a informace pro skautské sběratele přináší nový pražský čtvrtletník s komickým názvem ZIPSS. Na své si v něm přijdou sběratelé známek, razítek, pohlednic, odznaků atd. Objednávky: Václav Nosek, Ostravská 624, 199 00 Praha 9-Letňany. Doporučujeme! ● Švýcarský skauting, jehož jsme autonomní jednotkou, letos slaví osmdesátiny. Organizace sdružuje 61 tisíc aktivních členů. Již nyní probíhají přípravy na spolkový tábor /Bundeslager/, který proběhne příští rok. Tyto tábory se konají ve 12letých odstupech. Posledního se samozřejmě zúčastnili i naši exilové skauti. Švýcarský tisk byl z jejich vzorového tábora s podsadami na větvi. ● České nakladatelství Albatros počalo vydávat 12svazkovou řadu Dějiny v obrazech. Stojí za povšimnutí, že v knize "Československo 1918-1938" je pěkná kresba vstupní brány jundského tábora. Toto 65stránkové dílo anese všechna srovnání se západními produkty. Obsahově i kvalitou. Doporučujeme všem našim dětem, které se narodily v cizině. Ostatně - v knize naleznou zalíbení i kmetky s kmety, i když je určena pro děti od deseti let. ● Hough!

Když k syrovým bramborům přidáme trochu mléka a lehce je popršíme moukou, tak nám po nastrožení neztěrnejší.

Sádlo neprská z pánviček, když do nich před rozehrétím přidáme špetku soli.

Při smažení řízků a ryb se tuk nebude připalovat, když do něho vložíme několik koleček syrové mrkve nebo kousek umyté bramborové slupky.

Selám neoschne, když ho necháme v celku a ne ořezáme slaninu.

Dostávám ze Švýcar již po několik let TAMTAM a feka jsem si, musím jim taky něco napsat a současně oznámit, že dále žiji, protože kdo nečetl TAMTAM, ten nežil. Skoro každé vydání přináší vedle zajímavých zpráv taky písničku nerozlučné dvojice Veselý-Kukal/Cookie, kteří se zasloužili o zpracování a vydání Skautského zpěvníčku z domova i exilu "Rudí připraven!"

Zajímavá je tematika pochodové písničky Země bez hranic, i když jsme od této krásné myšlenky, propagované již českým králem Jifíkem z Poděbrad ještě daleko, přece se jen začínají rýsovat nějaké ty pokusy dát dohromady tento rozbořený svět, tuto ubohou Evropu, trpící vždycky nějakou ambicí politicky znetvořeného charakteru na světovládu, na ničení hodnot a vraždění ubohého lidu, který se nemůže této přesile bránit. Snad se jednou ale zbaví těchto pochopů, kteří roznášejí strach a mění země v kriminál.

Mám v ruce tento zpěvníček, určený nejen pro ty nejmladší a mladé skauty a skautky, ale i pro nás starší generaci, vzpomínající ještě na svobodný skauting v naší zemi. Radost je veliká, že máme pro své výlety do přírody knižičku s 15 písněmi, z toho i několik evergreenů, aby nám připomněly ty zlaté časy, kdy táta a máma žili šťastně, neunaveni stálými nesváry mezi národy a bratrovražednými boji.

Po uvedení pochodem, určeným pro World Jamboree Mondial v Australii, dokonce i s výborným textem zkušeného Roberta Kima pro švýcarské skauty, rozvíjí se nyní náš zpěvníček svojí veselostí a nápaditými texty různých veršotepeců.

Metodie jsou "prošpikovány" dobrými obraty, oslovující jak mladé, tak i nás, vzpomínající na krásné chvíle, ztrávené "pod širákem" i ve stanu a vždy je pamatováno na dobrotu přírody, která nám zpřijemňuje náš život a neždá žádnou náhradu za tyto dary, jen prosí, aby si všichni vážili té krásy, kterou nám dává a aby se lidi taky tak šlechtně k ní chovali.

"Exiloree" pro nás trochu vzdálené, nám připomíná život "za oponou" a vaši příslušnost k mezinárodnímu skautskému hnutí. Věřili a doufali jsme s vámi, že se přeci jednou sejdeme na bratrském meetingu u nás v české zemi nebo na moravských lánech čerstvé květeny. A vyplnilo se nám to, jak se praví v písničce Jitřenka. Dočkali jsme se konečně konce té vlády tmy, jak to tu výstižně líčí náš národní básník, vězněný a zakřiknutý poet Jaromír Hofec. Po dlouhé době odloučení se sešel s Karlem Veselým, aby si přes telefon upřesnili svoji muziku a text.

Následuje již tradiční překrásný evergreen našeho mládí od Jaroslava Foglara a Jarmila Burghausera Bobří feka. Poštorenská kapela byl vchodný zážitek našeho pochodování přírodou.

Skladby Mirka Roba a Pepy Sklenáře Lilie skautská a Sluneční záře nemilosrdně odhalují tu hrůzu skutečnosti té pravé diktatury, která prezentovala svoji nadvládu a rozkazy těch poslušných pololídí a jejich vraždění těch, kteří nešli s nimi a nezpřonevřili se. Tyto rozkazy Východu na jejich věčné časy vnucovaly nám tu bestiální asiatskou zvlášť fídit se jejich mentalitou, která nám byla zcela nesrozumitelná. Jací to museli být bezcharakterní a bezpátevní jedinci, kteří hledali ve svém zaměstnání všechnu tu zlobu vyhecovaného "idealismu", kterému sami nerozuměli. Tito lživí proroci z Východu neznali pojem lidskosti a zacházeli s člověkem jako s odpadem společnosti, se kterou Oni byli soudržsky spojeni jako čestní představitelé proletariátu.

Následuje řada melodických písní, které vedou mladé lidi dál od tohoto hrozného zážitku našeho pokolení.

Do realizace Zpěvníčku se pustili dva nerozluční autoři, aby mnohaletým působením ve skautingu rozdávali svoje vzpomínky následníkům tohoto nesmrtelného hnutí, které svobodným způsobem a rozhodováním vede mládež pravdů doby a působí hřejivě na srdce a charaktery mladých lidí, kteří snad - a to pevně doufáme - se zbaví onoho totalitního rozhodování a rozkazů méněcenných lidí bývalého režimu.

Pochodujte dál, zpívejte si vše, co chcete. Žádný zákaz neexistuje pro váš život a vzpomeňte si na tu dvojici Veselého-Kukala, kteří jsou s vámi a žijí pro skautské ideály, které spojují svět bez ohrožení životů. protože jen ten, kdo miluje život, dovede žít. Bez lásky nelze žít, bez lásky není svět. Spojte se v gilwelský kruh a buďte nápomocni všem těm, kteří již nemohou a slibujte na svou čest, že budete věrni svým druhům a zachovávat junácké zákony. Buďte připraveni ke všemu dobrému, jak to hlásá naše heslo.

Vaše
Madla z Prahy

Pozn.adm. : Zpěvníky jsou ještě k dostání v naší administraci, ve vlasti v nakladatelství SCRIPTUM, Praha 1, Bartolomějská 9 nebo v Arbesově knihkupectví na Smíchově.

Chrám Páně v přírodě

(Florence H. Steelman, z angl. přeložila
Blanka M. Atwood čs. exulantka).

Dnes ráno jsem šla do lesa
do přírodního chrámu Páně.
Neslyšela jsem hlas kazatele,
modlitbu, ani kázání z Bible,
slyšela jsem však
bublání potůčku blízko sebe.

Procházela jsem se ve stínu
lesních stromů,
bylo mi dobře,
netoužila jsem vůbec vrátit
se zpátky domů.

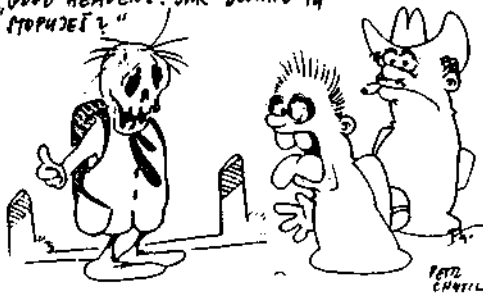
A v srdci mém cítila jsem radost
na tom krásném místě v přírodě
Chór, který jsem slyšela,
byla píseň ptáků,
a z jejich hrdélek
tak líbezně zněla,
že i já svůj hlas pozvedla
a s nimi si zapěla.
Pak poklekla jsem na zem
v té Boží katedrále
a světlo míru
se ve mne zrodilo náhle,
dnes v to nedělní ráno,
tam v přírodě,
kterou stvořil Bůh.

Perličku

nám poslal náš čtenář ze Švýcarska :
Při návštěvě Pražského hradu se stavitel na toaletě v Jízdnárně. Správkyně si povzdychla : "Dnes budou špatné kšefty, když tak prší." Náš čtenář ji konejšil : "Milá paní, já nosím štěstí, kam já přijdu, tam běží obchody dobře. Uvidíte !"
A jen vyšel, tu se fítl proti němu houfec 35 skautů z Pelhřimova. Zabědují : "Ó já, tady se musí platit !" I zželelo se čtenáři milých dětí a vyndal padesátikorunu. Vedoucí nejprve nechtěla přijmout, až když ji ujistil, že dnes ještě nespáchal žádný dobrý skutek, pak moc děkovala a že prý jim ještě zbude na příští výlet.

Pozn.red. : Tento pán koná ještě velkorysejší dobré skutky : zaplatil svým čtyřem příbuzným skautským nováčkům z Brna pobyt na Václavě.

"GOOD HEAVENS! JAK DÁVNO TĚ
SPROUŽEJÍ!"

P O Z D R A V O V N A

TOM s písečkou ŠIPKOU k svátku
sv. Jiří a k velikonočům.

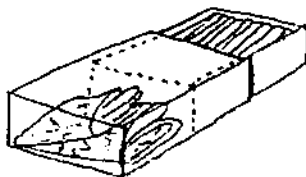
Skauti a skautky mělnického okresu
zdraví z Okresního sněmu JUNAKA
v Kostelci n.L. dne 14.4.1993

Bankovka ze spáleného papíru

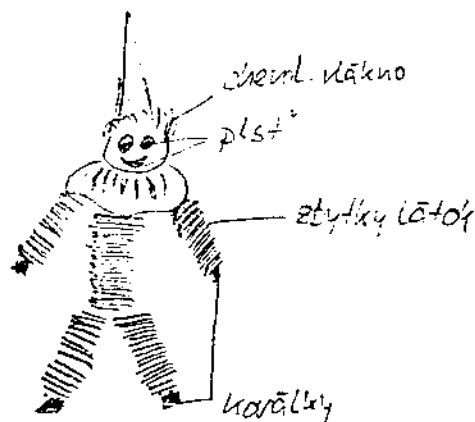
Předvedení : Kouzelník dá k prohlédnutí divákům čistý papír, ukáže prázdné ruce z obou stran, vyhrne si oba rukávy, uchopí papír do ruky a zapálí ho. Když papír dohořívá, rozetře zuhelnatělé zbytky v dlaních a hle ! Před zraky diváků udělá z popela bankovku.

Vysvětlení : Před předvedením tohoto působivého triku si připravíme krabičku od zápalek. Vnitřek krabičky /zásuvku/ vysuneme asi z poloviny ven. Do vzniklého prostoru pod krytem obalu krabičky uschováme papírovou bankovku, složenou na příslušný objem. Připravená krabička leží na stole.

Kouzelník ukáže prázdné ruce a vyhrne si rukávy. Nic tedy neukrývá. Uchopí mezi špičky palce, ukazováčku a prostředníku levé ruky papír, který bude zapálen. Teprve teď uchopí pravou rukou krabičku sirek, která leží na stole. Krabičku předá do levé ruky. Pravou rukou vytáhne jednu zápalku a toutéž rukou zasune zásuvku krabičky zpět. Zasunutý vnitřek vytlačí do úkrytu levé dlaně složenou bankovku. Předvádějící škrtně sirkou a čeká, až se rozhoří. Mezitím odloží levá ruka s ukrytou bankovkou a s papírem krabičku na stůl. Papír v levé ruce směruje šikmo dolů. Kouzelník ho zapálí, sirku ihned sfoukne a odloží ji. Kouzelník teď může s hořícím papírem v levici manipulovat. Natočí ho tak, aby hořící papír směřoval od prstů nahoru. Tím se hoření zpomalí a umožní kouzelníkovi klidnou práci. Pomalu hořící papír uchovává dost dlouhou soudržnost a jeho popel se nerozpadává. Když papír dohořívá, uchopí ho do obou dlaní a pručkým zmáčknutím jej uhasí. Pak roztírá popel a zbytky papíru pomalu v dlaních, načež je dá od sebe a přitom vytáhne prsty pravice bankovku. Vše vyžaduje určitou zručnost. Pracuje se lépe, když zápalky v krabičce směřují hlavičkami dovnitř.

Handrárik

Potřebujeme zbytky odstřížků, malý míček, vatu, větší odstřížek silonové punčochy, pět korálků nůž-

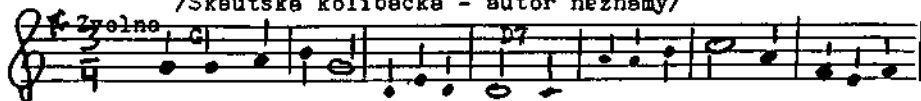
ky a jehlu.

Postup : do jehly navlečte niť, upevněte korálek a navlekejte jeden korálek za druhým do libovolné délky. Stejně tak pro druhou nožičku. Nítě neostřihávejte, naopak, navlečte do jehly a pokračujte v navlékání látkových čtverečků, které vytvoří tělíčko. Pak navlekněte na obě nítě korálek, ještě jednou jej zapošijte tak, abyste vypíchlí jehlu směrem vzhůru, jednu niť z ouška vyvlékněte a na zbylou opět navlekáte pro jednu a druhou ruku. Obě ukončete korálky.

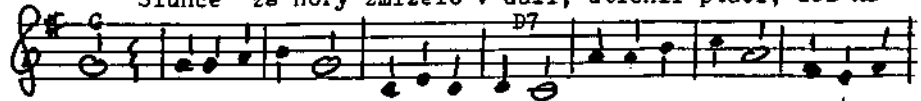
Hlavička : míček obalíte vatou a potáhnete silonovým úplatem, který u krčku skrytý, ale dobře zapošijete tak, aby neutíkala očka. V místě zapošití protáhněte niť, kterou několikrát provlékněte krčným korálkem a zapošijete ji. Z plsti vystřihneme očka a pusy. Přišijte hnědé chemlonové vlákno, lehce ho načešte límeč a špičatou čepičku. Je to přeci skřítek pro dobrou náladu. Musí být tedy hezký !

SLUNCE ZA HORY ZMIZELO V DÁLI

/Skeutské kolíbečka - autor neznámý/

Slunce za hory zmizelo v dáli, utichli ptáci, usí-ná

háj, sedíme spolu, šero nás halí, písničko zazní a huďbo

Tento úvodní text opakuje před každou pohybovou slokou, které se zpívá na tutéž melodii. Lze hrát hraj ! a zpívat i v tonínách nižších, např. F-C7, E-H7 a pro bručouny D-A7

1. /pohybová/: Vpravo a vlevo se kolíbáme, vpravo a vlevo se kolíbej !
2. " Dopředu, dozadu
3. " sedíme-li : Nahoru, dolů
4. " stojíme-li : Dolů a nahoru
5. " Vpravo a vlevo, dopředu, dozadu, nahoru, dolů se kolíbej !

Pro zpestření : poslední sloku lze opakovat i víckrát při stálém zrychlování až do zmatku

České skauty ze Švýcar zdraví
a dobrý vítr do plachet přeje
táborský skautský děda

.....

 / Sam - kytarista /

Verband der Tschechoslowakischen Pfadfinder

im Schweizerischen Pfadfinderbund

Československý Skaut ve Švýcarsku

CH - 8021 Zürich 1, Postfach 295

Naše podniky

- 17.07.- 7.08. Letní stanový tábor VÁLENDA na Horním Rýnu
Vede br.Flousek z Hronova za pomoci našich vůdců.
- 4.09.- 5.09. Víkend ve skautské chatě.
Vede Cookie + Kiviovci.
Poplatek Fr.20,-.
- 16.10.- 24.10. Podzimní tábor u Karlových Varů.
Přihlásit se mohou i oldi.

Významné dny:

ČERVENEC

- 6.1907 narodil se Jaroslav Foglar, skautský vůdce a spisovatel
- 6.1923 zahájena první LS¹ v Jemčinské oborě
- 9.1913 zemřel malíř Mikoláš Aleš, tvůrce junáckého znaku
- 18.1915 první dívčí skautský tábor v Livochoušti
- 30.1920 první světové skautské jamboree v Londýně

SRPEN

- 6.1897 narodil se akad. prof. MUDr. Jos. Charvát, starosta Svazu
- 9.1947 zahájena Jamboree Míru ve Francii
- 14.1860 narodil se E. F. Seton, malíř, spisovatel, zvěšák

ZÁŘÍ

- 5.1876 narození A. B. Svojsíka, zakladatele Čes. skautingu
- 14.1937 úmrtí pres. J. G. Masaryka, protektora Svazu skautů
- 17.1938 umírá náčelník Svazu A. B. Svojsík

TAMTAM - ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRANIČÍ

Vychází čtvrtletně ve Švýcarsku. Erscheint vierteljährlich in der Schweiz. Redakce / Redaktion: Jiří Čejka (Old Kiwi), Sonnenbergstrasse 98, CH-8610 Uster, Schweiz. Administration / Administration: Verband der tschechoslowakischen Pfadfinder in der Schweiz, Postfach 295, CH-8021 Zürich 1, Schweiz. Tisk / Druck: Paper Art Cimburek, Zürich. Odpovědný redaktor: Cookie (adresa administrace). Roční předplatné: pouhých 12 šFr. Finanční podpory jsou velmi vítány. Bankovní spojení: Schweizerische Volksbank Morat, poštovní šekové konto 17/988 Erlibourg pro BC 533 30.010771/0. Ve styku s redakcí přiložte zpáteční ofrankovanou obálku. Redakci pište pouze v souvislosti s obsahem časopisu. Předplatné a ostatní záležitosti vyřizuje administrace. Náklad: 300 výtisků.

UZAVERKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA: 21. SRPEN

KDO NEČETL TAMTAM - NEŽIL!

REPRINT TAMTAMU V REPUBLICE: Oldřich Němec, Finská 1, 101 00 Praha.